

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI
EGYETEM

ORANDO
ET LABORANDO

ALUMNI HÍRLEVÉL

Tartalom

Köszöntő.....	1
Visszatekintés.....	2
DPR.....	3
Beszámoló.....	4
Áhítat.....	5
Hírek.....	7

Impresszum

Készítette:

Dr. Hodossi Sándor
(intézményi alumni
felelős)
DRHE Pr Iroda

Alumni Központ elérhetőségei:

4026 Debrecen,
Kálvin tér 16.
Telefon: +36 52 518-536
E-mail: alumni@drhe.hu

Köszöntő

Kedves Alumni Tagunk!

2019 őszén már harmadik tanévét kezdi meg egyetemünk Alumni Központja. Legfőbb célunk kezdettől fogva változatlan: Segíteni volt hallgatóinkat abban, hogy kapcsolatot tartsanak egyetemünkkel, valamint volt hallgatótársaikkal. Az eddig bevált tevékenységeinket folytatni kívánjuk ebben a tanévben is: kvízestek tartását, hírlevelek megjelentetését, évfolyam és csoporttalálkozók szervezésének segítését, alumni nap megszervezését, kirándulást. Internetes felületeink (honlap, facebook profil, zárt csoport) továbbra is segítik munkánkat. Ezután is szeretnénk hasznosítani más felsőoktatási intézmények alumni tapasztalatait, és fontosnak tarjuk a DPR lekérdezések adatainak elemzését, eredményeink publikálását. Ezért vettünk részt és tartottunk előadást 2019 májusában a Magyar Nevelés – és Oktatáskutatók Egyesületének éves konferenciáján. A nálunk diplomát szerzettek véleményét elsősorban azért kérjük ki, mert fontos számunkra, hogyan emlékeznek vissza a nálunk töltött évekre, miben látják egyetemünk erősségeit, mit tartanak erősítendő területeknek. Ezek a vélemények segítették egyetemünk intézményfejlesztési tervének megalkotását is, A diplomás pályakövetés ennek a célnak egyik fontos, de korántsem egyedüli eszköze.

Az új tanévben fontos személyi változásra kerül sor: Morvai Laura alumni referens, központunk szíve és motorja október elsején szülte meg első gyermekét, így ő otthonról olvassa hírleveleinket, honlapunkat. Sok örömet kívánunk Laurának a gyerekneveléshez, és várjuk vissza szeretettel!

A tanév első hírlevelében beszámolunk a korábbi hónapok eseményeiről. Évfolyamtalálkozókról, konferenciáról, a Csillagpont alumni beszélgetéseiről, jubileumi diplomaosztó ünnepségünkről. Reméljük sokakkal és sokszor találkozhatunk személyesen is az új tanévben programjainkon!

Dr. Hodossi Sándor, intézményi alumni felelős

Visszatekintés

A Csillagponton jártunk

Az egy négyzetkilométerre eső református lelkészek, vallás tanárok, keresztyén pedagógusok számának tekintetében valószínűleg világszerte lehetett az Agrár campusa július 23-27. között. Így természetes, hogy nem hagytuk ki a lehetőséget egyetemünk volt hallgatóival való

A leginkább jellemző, egyben sokak szerint a legjobb is a közvetlenség, családi légkör, a személyes emberi kapcsolatok voltak. Az a védettség, biztonság, számon tartottság tudata, amely annyira fontos elkerülve a szülői házból érettségit követően. Ugyanakkor ez az életközösség nemcsak azt eredményezte, hogy életre szóló barátságok születtek, formálódtak,

találkozásra. Néhány nap alatt húsznál több volt diákunkkal beszélgethettem. Részben formális keretek között, az egyetem sátrához invitálva őket egy volt hallgatótársaikkal való találkozásra, részben a Csillagpont forgatagában összefutva, egymásnak megörülve válhattunk néhány mondatot egymással. Arra voltam kíváncsi, hogy utólag visszagondolva mit tartanak a legjellemzőbbnek egyetemünkre, mi az, ami a legjobb volt, amire a legszebb emlékként tekintenek vissza, mi az, amit nem szerettek felsőfokú tanulmányaik alatt.

A válaszok meglepően egybehangzottak. Függetlenül attól, hogy lelkész vagy tanítós, az integráció előtt, közben vagy után volt a DRHE vagy a KFRTKF hallgatója, nagyon hasonló kép bontakozott ki a visszaemlékezésekből.

erősödtek meg, de egyfajta burok is kialakult, amely izolált a külvilágtól. Végzés után kikerülve a biztonságot nyújtó falak közül, nehéz volt az átállás. Többen említettek pozitívként olyan tanáregyenlőségeket, akik személyes példájukkal adtak mintát, követendő példát tanítványaik számára. A családi közösség mellett a hely szelleme, méltóságteljes légköre által adott tartást emelték ki többen. Disznóvágások a Maróthy Kollégiumban, sok-sok beszélgetés, hangulatos bulik. Egyetemistaként, huszoneves korban természetes a kritikus beállítódás, de utólag már jól látható, amit az egyik alumni tagunk így fogalmazott meg: „Sokkal több volt a lehetőség az egyetemen és a városban is, mint ahogy mi akkor, belülről láttuk.”

Diplomás Pályakövetés 2019

DPR

Az 1-3-5 éve végzett hallgatók 2019. évi online lekérdezésére májusban került sor. Örömteli, hogy végzett hallgatóink válaszával hajlandósága idén is messze meghaladta az országos átlagot. A kérdőívet a végzett tanítók közel 15, a hitéleti szakosok több mint 20%-a, összesen 15 lelkész, 21 hitéleti, nem lelkész szakos, valamint 24 tanító töltötte ki. Összesen 60 korábbi hallgatónk osztotta meg velünk az egyetemről, képzésről alkotott véleményét.

A tanító szakosok közül 11 fő állami, 9 fő egyházi fenntartású intézményben dolgozik. Ez a két csoport a meghatározó. A legtöbben azonnal munkába álltak a végzést követően vagy tovább tanultak. Egyetlen olyan válaszadó volt, aki csak 8 hónap után tudott elhelyezkedni. A vallásosságra vonatkozó adatok messze meghaladták a korosztályra jellemző országos átlagot. Egyháza tanításait követően vallásos 10 fő (40%), a maga módján 8 fő (33%) Összesen tehát a válaszadók 77% -a tartja magát vallásosnak. A református vallású válaszadók aránya 50%. 17 fő rendszeresen imádkozik, tízen gyakrabban, mint havonta járnak templomba. Az iskolai gyakorlatban leginkább hasznosítható ismereteket adó kurzus az anyanyelvi tantárgypedagógia volt a válaszadók szerint. Többen voltak azok, akiknek nem volt tudomásuk arról, hogy egyetemünkön öregdiák(alumni) szervezet működik (14 fő), mint ahányan tudtak erről.

Tizenkilencen azon a területen dolgoznak, amit az egyetemen tanultak, öt fő vagy váltani akart (3) vagy nem talált számára megfelelő munkát tanítóként (2 fő). Legtöbben álláshirdetésre jelentkezve kaptak munkát, de négy tanítót korábbi gyakorlóhelyén alkalmaztak.

A frissen végzett lelkészek elsősorban a lelki élet és mentális egészség karbantartása, valamint az önismeret területén látná

indokoltnak a készségek és kompetenciák képzés során való fejlesztését. A hitéleti, nem lelkész szakos friss diplomások közül senki nem volt munkanélküli a végzése óta. Általánosnak tekinthető az a vélemény, hogy munkájukkal szakmai, tartalmi szempontból sokkal inkább elégedettek, mint annak anyagi megbecsültségével. Az egyetemi alumni szervezet működéséről a válaszadók közel 80%-a tud, közel 30% pedig tagja is az alumni közösségnek.

Beszámoló a DRHE volt hallgatóinak családi-baráti találkozásáról

(Ondód, 2019. augusztus 23.)

Beszámoló

A 2000-es évek elején egymáshoz közeli évfolyamok tagjaiból alakult a DRHE-n az a 10 fős baráti társaság, akik a diplomaszerzés, elhelyezkedés és családalapítás után is évről-évre találkozót tartanak, hogy együtt töltsenek egy napot. A 10 családból összesen 10 férj és 7 feleség végzett a DRHE valamely szakán, mostanra 33 gyermeknek örülhetünk, akik szintén egyre inkább élvezik egymás társaságát a találkozókön, továbbá 3 magzatért is imádkozhatunk, akiket a következő találkozóra várunk. A szervezést egy-egy család szokta vállalni, idén, amikor 2019. augusztus 23-án már IX. alkalommal találkoztunk, a Károlyi család vendégszeretetét élvezhettük Ondódon. Egy család egészségügyi okokból nem tudott jelen lenni, de így is 49 fő (18 felnőtt+31 gyermek) volt együtt.

A találkozóra a délelőtti órákban érkeztünk meg, a társaság többsége a Nyírségből jött. A gyülekezés alatt spontán beszélgetések kezdődtek meg, a gyerekek is hamar feloldódtak és közösen kezdtek játszani. A lelkesek sokszor a gyülekezeti munka során felvetődő szakmai kérdéseket is megvitatnak ilyenkor, az édesanyák akár a háztartás és

gyermeknevelés terén cserélhetnek tapasztalatot. Egy helyi hozzáértő bácsi készítette közben az ebédet üstben.

A közös ebédet követően került sor arra a beszélgetésre (általában igei résszel egybekötve), amikor a felnőttek körbeülve elmondhatják, hogy mi van velük, mi történt az elmúlt évben. Az egészen személyes családi örömek és problémák mellett, a munkáról, szolgálatról, gyülekezetekről is szó esik ilyenkor, a Nyírségi Egyházmegye életéről az ott szolgáló 7

lelkészcsaládnak köszönhetően egészen átfogó képet lehet kapni. A beszélgetés keretében rövid tájékoztatás is elhangzott a DRHE alumni-programjáról. Az ebéd és a kötött beszélgetés után folytatódott a találkozó

kötetlen része. A korábbi évekkal ellentétben idén és tavaly már nem került sor közös focizásra (az egyre több gyermek mellett az apukák már nem tűnhetnek el egy órára), ám ezt a programpontot is jó beszélgetésekkel váltottuk ki.

Jövőre a X. találkozóra kerül majd sor, melyet valószínűleg több naposra tervezünk.

Istennek adunk hálát ezért a közösségért és a jó hangulatú baráti találkozóért, és köszönjük a DRHE Alumni Központjának, hogy anyagilag támogatta az eseményt.

Németh Áron

Jubileumi diplomaosztó áhítat

Áhítat

5Mózes 8,2-6

*Tisztelt Jubilálók, kedves
hozzátartozók, kedves
vendégeink!*

A mai ünnep visszatekintésre,
a visszatekintés hálaadásra
indít.

Akik ma arany diplomájukat veszik
át, 1969-ben szereztek oklevelet. Abban az
esztendőben, amikor Richard Nixon lett az USA
elnöke, amikor Holdra lépett az első ember, és
Balczó András megnyerte a budapesti öttusa
világbajnokságot.

Akik néhány perc múlva gyémánt diplomát
kapnak, elmondhatják, hogy akkor fejezték be
tanulmányaikat, amikor 1959-ben elindult a
Kossuth Rádióban a Szabó család című sorozat,
a Szovjetunióban fellőtték az első űrrakétát, és
Liverpoolban megalakult a Beatles együttes.

Vasdiplomásaink, a pályájukat 1954-ben
kezdők azzal a büszkeséggel készülhetnek
záróvizsgájukra, hogy a magyar labdarúgó
válogatott május 23-án a Népstadionban
92.000 néző előtt 7:1 arányban győzte le Anglia
csapatát.

A rubindiplomások 70 évvel ezelőtt, 1949-ben
álltak munkába. Abban az évben, amikor Rákosi
Mátyással való vitája miatt Nagy Imrét kizárták
a MDP Politikai Bizottságából.

Vannak köztünk, akik 75 éve szereztek
oklevelet, 1944-ben. Abban az esztendőben,
amikor Magyarország területe hadszíntérre
vált, amikor tavasszal a német, ősszel a szovjet
csapatok szállták meg hazánkat.

Tisztelt Jubilálók!

Biztos vagyok abban, hogy a felsorolt
események mind-mind emlékeztetések, sokszor
adtak beszédtemát évtizedekkel ezelőtt, de az
1944-es év eseményeit leszámítva nem
határozták meg a hétköznapiak alakulását. Azt
pedig egyetlen évkönyvből, egyetlen régi
újságból sem tudhatjuk meg, hogy az itt ülők
hogyan élték meg azokat az évtizedeket, amikor
volt sanyargatás, éhezés, de csodálatosképpen
mindig érkezett manna is, hogy tovább segítsen
az úton. Nem tudhatjuk, ki hogyan élte meg,
vagy éppen hogyan élte túl a 20. század
második felét. Ezt egyedül Önök tudhatják.
„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen
vezetett Istened, az Úr”

Nagy a kísértés, hogy ne az egész útra
emlékezzünk. Csak egyes részleteire. Csak a
szépre. Csak a jóra. Csak arra, hogy milyen,
sikeresek, okosak, ügyesek, életrevalók
voltunk. Arra, hogy mennyi mindent
megoldottunk a nehéz években is. Az ilyen
emlékezésbe nem férnek bele a tévedések,
kudarok, bukások, rossz döntések. Mert
megzavarják a gondosan megalkotott glóriát a
fejünk felett. Ez nem az egész útra való őszinte
visszatekintés.

De ugyanilyen veszélyes a másik véglet is,
amikor csak a fájdalmak, veszteségek, vádak
tódulnak fel az emlékek gyanánt. A családban,
iskolában, egyházban elszenvedett
méltánytalan bánásmód, a széthulló család
okozta keserűség, vád és önvád az elrontottnak
érezett élet miatt. Aki így néz vissza, annak
számára az élet fájdalmak, veszteségek
egymásutánja. Az a közös a két fenti
zsákutcában, hogy egyikben sincs helye
Istennek. Csak nekünk. Pedig Ő mindig ott volt.
Akkor is, amikor hívtuk, vártuk, éreztük
jelenlétét, de olyankor is, amikor senki nem
figyelt szavára. Velünk volt az Egész úton.

Lehet, hogy ennek a gondviselő szeretetnek Önök mindvégig tudatában voltak. Lehet, hogy ez adott erőt a nehézségek, veszteségek, fájdalmak közepette, és ez ad erőt a mai napig már 40, 50, 60 vagy éppen 80, 90 éve. De az is lehet, hogy sokáig nem érezték, nem ismerték fel jelenlétét. Talán panaszkodtak a körülmények sodrására, a nehéz időkre, de megfellebbeztek arról (vagy nem is hittek abban), hogy a láthatókon túl Isten igazgatja mindnyájunk lépteit gondviselő szeretetével. Aztán néhány évtized elteltével, kellő távolságból, megfelelő rálátással szemlélve az egyes életeseményeket, hiszem, hogy sokakban tisztult le a kép, és formálódott a felismerés: mindvégig Isten védett, vezetett, tartott meg a politikai rendszerek, családi és munkahelyi körülmények változásai, próbák, nehézségek, kísértések és örömök közepett. Indokolt hát, hogy az emlékezés elsősorban Isten szabadításaira való visszaemlékezés legyen. Hálaadás a megtett útért annak az Istennek, aki betegségek, nehézségek, fájdalmak és szenvedések közepette ugyanúgy támasz és menedék volt, mint örömben, békés és nyugodt életszakaszokban.

A jubileumi diploma átvétele jó alkalom az emlékezésre, a hálaadásra. Mi, fiatalabbak is hálásak lehetünk jubiláló szeretteink életéért, a tőlük kapott ajándékokért. Az ő életükben is láthattuk, hogy nemcsak kenyérrel él az ember. Kenyér és Ige a testi és lelki táplálék szorosan összetartoznak, és együtt vezetnek át a modern pusztai vándorlás évtizedein.

Ha csak a kenyér, a fizikai táplálék, a kézzel fogható számít, az súlyos torzuláshoz vezethet. Pedig nagy a kísértés, hogy csak a láthatókra nézzünk. „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré!”-mondta a kísértő Jézusnak, aki válaszul Mózes 5. könyvéből idézte:

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik.” Mert a lelki táplálékra, vezetésre, útmutatásra ugyanolyan szükségünk van, mint a fizikaira. Isten pedig gondoskodott testi és lelki táplálásunkról, és gondoskodik a ma napig is.

Tisztelt emlékezők!

Azzal kezdtem, hogy a mai ünnep hálaadásra, visszatekintésre hív. Ugyanakkor előre tekintésre is. Az útnak ugyanis még nincs vége. Nem tudjuk, merre visz, nem tudjuk, mit tartogat a számunkra, mint ahogy azt sem tudhatjuk, hogy meddig tart még. De még van út előttünk, mert van még feladatunk, tennivalónk. A Mózes 5. könyvének 8. fejezetéből olvasott prédikáció az ígélet földjére való bevonulás előtt hangzik. Egy korszak lezárásának, egy új korszak kezdetének a határán. Mózes összegzi a tanulságokat, és hűségre szólítja népét. „Tartsd meg tehát Istenednek az Úrnak a parancsolatait, az Ő utain járj, és Őt féljed!” A felhívást hozzánk is szól, hiszen a mi lehetőségünk ugyanez: emlékezni a megtett útra, és Isten akaratát keresve nekivágni a jövőnek. Bízva abban, hogy gondviselő szeretete mindenható elkísér bennünket.

Hírek

1982-ben végzettek találkozója

2019. április 27-én a Péterfia utcai épületben találkozott egymással a Debreceni Tanítóképző Főiskolán 1982-ben végzettek egy csoportja. Az alumni iroda tagjai segítették az alkalom megszervezését és lebonyolítását. Hasonlóan szép esemény volt május 25-én

a 10 éve végzett hitéleti szakos hallgatók családi találkozója. Az elmúlt hónapok harmadik találkozására augusztus végén került sor, amelyről bővebb beszámoló is olvasható hírlevelünkben.

Hírek

Ügyintéző változás

2019. október elsején megszületett Dr. Morvai Laura alumni ügyintéző első gyermeke. Isten éltesse a kismamát, gyermekét és egész családját!

Az Alumni Központ ügyintézésébe a frissen megalakult Kommunikációs és PR iroda kapcsolódik be a továbbiakban.

Hírek

Kvíz Party a csendes napon

A tanévkezdő csendes napon idén is szerveztünk alumni kvíz partyt, hogy az alumni közösség adta lehetőségekkel megismertessük hallgatóinkat.

Hírek

Jubileumi Diplomaosztó 2019

Egyetemünk jubileumi diplomaosztójára 2019. szeptember 28-án került sor a Debreceni Református Kollégium Oratóriumában. Ezen az alkalmon az egyetemünkön vagy jogelőd intézményében 50, 60, 65, 70 vagy 75 évvel végzettek vehették át jubileumi diplomájukat.

